

Vietnam 30-1-90

Chị Thơ,

Chị nhớ Tôi hay quên rồi, Tôi cũng luôn quên ở Manila hồi đó và thành Đoàn qua thay tôi đây. Lúc qua không liên lạc nên có thể chị em quên nhau.

Trước hết là gửi lời thăm chị cùng gia đình và kính chúc năm mới khỏe mạnh và hạnh-phúc. Riêng bà con ở VN, gia đình Bắc Từ, cô Gọn đều khỏe mạnh cả, ông Nguyễn Ngọc Diễm cái tao về hơn năm nay và rất khỏe, lên hơn 15 ký, và nay mai sẽ được gia đình bao lau qua mỹ. Bên này mới khi tôi đến thăm các vị này thì tất cả đều nhắc tới chị, người năng kỳ nhất của sự quan hệ đó. Chị nên rất khó quên, một người rất vui tính và dễ thương nữa.

Tôi cũng viết thư qua thăm chị lâu rồi, lúc được nghe chị đang là người điều hành Hội từ thiện này, mà rồi chị bắt rầy thôi chữ đầu có tra chi. Trên hôm nay có việc cần và rất cần đến chị nên viết vài hàng qua chị để như chị tuy khả năng để giúp đỡ cho tôi một phần. Nguyên tôi có một đứa con hai năm nay 29 tuổi, vì cuộc sống của gia đình gặp khó khăn nên cháu đã vượt biên và hiện ở tại hải Galang II của INDONESIA được hơn bốn tháng rồi, tôi được thư cháu cho biết là mất kết-hệ ở giấy tờ, trong lúc các phái đoàn của Cao ủy đến thì cháu có khai là Ba có ở lại ở Tòa Đại sứ tại Manila Philippines thì họ bảo xuất trình giấy tờ chứng minh, nhưng bây giờ tôi đã có giấy tờ gì nữa. Vậy kính nhờ chị làm cho một giấy chứng nhận này tôi tên là Hoàng-Tịch cấp bậc Thượng Sĩ hồi đó 1971-1977 làm việc tại Phòng Tụy viên Quân-lực VN tại Manila và là hồ của Hoàng-Tịch-Tai đang là người li nân tại INDONESIA. Vì tôi nghĩ rằng hiện giờ chị mới có con cháu của cả gia đình thì kỳ mới có giá trị, còn mặc dù ông Lớn nào đó mà không có con cháu thì cũng kém hẳn hẳn thôi, rồi kính nhờ chị gửi qua cho cháu. Đồng thời cũng kính xin chị một vài chục đô gửi cho cháu để cháu đang bị phụ thũng vì ăn uống quá thối thối. Và nếu chị có liên lạc được với ông Đại tá Lữ-xếp của tôi hồi đó ở dân thì nhờ chị viết thư nhờ ông giúp đỡ cho tôi với, cả thành Nguyễn-Fước-Vĩnh-Đoàn nữa, vì mất liên lạc không thì họ sẽ giúp đỡ cho tôi đây.

Một đứa quan trọng nữa mà chính ông Diễm bảo tôi viết thư qua nhờ chị vì chị rất có khả năng tìm cách nhờ các tư nhân hoặc họ từ thiện nào đó bao lau cho con tôi được ở qua mỹ. Hy vọng tất cả vào chị đây thôi, theo với công việc của chị hiện giờ với hoàn cảnh này chắc hẳn tâm tụy của chị thôi. Vài lời nhớ chị đó. Gia đình xin ghi ân hết đời, và đó con, đó cháu, đó chất c khó quên.

Kính xin hỏi như chị: - chị thêm kỳ nào nữa không, qua bên chắc chị phải nhìn ai. - Nếu ông Đại tá đang đoàn tụ với chị thì cho tôi kính gửi lời thăm, Đại-tá và hết thảy gia đình.

Tôi đang hành nhe xích là đang "mườn thối", mặc dù chiếc xe đó 3 chi = 250 đô nhưng không dám nổi, năm nay tôi đã 57 tuổi rồi nhưng vẫn còn khỏe "pháng" (chỉ 7 đứa con cháu nhà được biết qua chị ở).

Thật thật cảm ơn, chị và đang tụy tụy. Chị làm. Cờ gửi giúp em út một phần nhe chị.

Hoàng-Tịch
Số 9 của tôi: 54/202481
Số 9 của tôi: 54/202481

Địa chỉ của con tôi
VN

Hoàng-Tịch-Tai
Bent SG-1701-78
Pulau-Galang, Quarantine Site II
P.O. Box 19 Tanjung-Pinang
Bent 29101 INDONESIA

Ngày 18-2-90

Bà qua ba thọ,

Tôi mới nhận được thư của
Ông Hoàng Tích từ Saigon gửi
sang cho kèm thư nhờ gửi bà,
tôi xin gửi kèm đây.

Ước còn ở Manila, tôi
được quen biết ông Hoàng
Tích một thời gian ngắn.
Sau không mấy khi được gặp
ông ấy nữa, nên quên hẳn
ông ấy. Nay nhận được
thư ông Tích, tôi khá
ngạc nhiên, sau đọc mới
hiểu.

Ông Tích cũng nhờ tôi
giúp tiền và tìm cách xin
cho con ông ấy qua Mỹ.

Khắp rõ bà có nghe
tin ông Phá, ở Diêm
Sắp được đi chưa?

Xin chú ba viết
quý quý vớt sự thấy
lời. Thật mến
và nhớ

Vu Naoc Vv

Con Cécile
Quân nhân
dân Galap

Ms. KHUC MINH THO

FALLS CHURCH

VA. 22043